

B.

K i s b e n h a v n s U n i v e r s i t e t.

I. A c a d e m i s k e E x a m i n a.

I. T h e o l o g i s k E m b e d s E x a m e n

Den 10 Jan.

1. Joh. Christ. Lyngbye, fød 1782. En Søn af afg. Jens Michelsen, Degn i Gierding paa Brevskabet Lundenborg, blev Student 1802. — Laudabilis. Specimenscriptum egregia laude dignum.
2. Pet. Adolph Hilde, fød i Helsingør 1784. En Søn af Borger A. Hilde i Helsingør, blev Student 1806 — Haud illaudab.

Universitets og Skole-Annaler 1812 I B. C

3. Otto Casp. Valentin Wedel, fød i Eberdrup ved Røstved 1788, en Søn af afg. Sognepræst Wedel, blev Student 1807. — Non Contemnendus.

Den 13. Jan.

4. Fred. Pet. Jacob Dahl, fød 1788 i Slagelse, hvor hans Fader var Præst; blev Student 1804. — Laudabilis et quidem egregie.
5. Jørg. Lemvig Fog, fød i Sørbymagle ved Slagelse 1790. En Søn af Sognepræst Fog til Jdestrup paa Falster, blev Student 1806. — Laudabilis.
6. Immaturus.

Den 14 Jan.

7. Joh. Christ. Lund, fød i Kiøbenhavn 1788. En Søn af afg. Sognepræst Lund i Nakskov, blev Student 1807. — Laudabilis.
8. Laur. Steen, fød paa Hedemarken 1784. En Søn af Proprietær Steen, blev Student 1804. — Haud illaudabilis. Specimen scriptum laude dignum.
9. Carl Christian Gierløff, fød 1787. En Søn af Sognepræst Gierløff til Hvidberg og Lyngsøe i Aalborg Stift, blev Student 1807. — Haud illaudab.

Den. 16 Jan.

10. Birg. Olsen, fød i Helsingør 1784. En Søn af Toldbetient Ole Willumsen, blev Student 1801. — Haud illaudab.
11. Joh. Christ. Aldeweldt, fød 1789. En Søn af Sognepræst Aldeweldt i Nørre-Jernløse, blev Student 1807 — Haud illaudab.
12. Carl. Fred. Heidenreich, fød i Aggershus Stift 1787. En Søn af Sognepræst Heidenreich i Kroegstad, blev Student 1804. — Haud illaudab.

2. Juridisk Embeds-Examen.

A. Theoretisk Prove.

a. Latinsk.

Den 13 Jan.

1. Christ. Tob. Platou. En Søn af Commandeur Platou, fød i Kiøbenhavn 1791, blev Student 1808. — Laudabilis.
2. Andr. Chr. Wedel. En Søn af Krigsraad Wedel, fød paa Kiersgaard i Byen 1791, blev Student 1808. — Laudabilis.
3. Christ. Dittl. Hægh Nissen. En Søn af Etatsraad og Professor J. N. Nissen, fød i Sorø 1790, blev Student 1808 — Laudabilis.

- Nielsen i Kjøbstilbe, fød 1783, blev Student 1803. — Haud illaudab.
19. Frid. Christ. Sprunck. En Son af Traducteur Sprunck i Helsingør, fød 1784, blev Student 1803. — Haud illaudabilis.
20. abfiit

2. Danst.

Den 19 Jan.

1. Hans Schrade Ost. (s. disse Annal. 1811 2 B. S. 58) — Beqvem.
2. Ein. Mag. Soph. Rangel. En Son af Bogtrykker Rangel i Kiøbenh., fød 1785. — Beqvem.
3. Joh. Henr. Hein. Fød 1790. Faderen Fisker. Beqvem.
4. Nic. Fred. Heidenreich. En Son af Provst Heidenreich til Trøgstad i Smaalenene i Norge, fød 1794. — Beqvem.

Den 22 Jan.

5. Jos. Ant. Ludv. Schiøtz (s. disse Ann. 1811 2 B. S. 58) — Beqvem.
6. Ove Christ. Dahlstrøm. En Son af Consumptions-Inspecteur Dahlstrøm i Skanderborg, fød i Kiøbenh. 1787. — Beqvem.

7. Andr. Trap. En Søn af afg. Kobbersmed Trap i Saxtøbing, fød 1786 — Beqvem.
8. Hans Jac. Møller. En Søn af P. P. Møller, Borger i Fridericia, fød 1789. — Ei ubeqvem.

Den 24 Jan.

9. Joost Dider. Magn. Schneider. En Søn af afg. Etatsraad Schneider, fød i Kiøbenh. 1790. — Beqvem.
10. Jac. Gregor. Graah Fabricius. En Søn af Hofjuveleer Fabricius i Kiøbenh., fød 1789. — Ei ubeqvem.
11. — — afviist.
12. Niels Wolff. En Søn af Hestehandler Wolff i Kiøbenh., fød 1794. — Beqvem.

Den 25 Jan.

13. Niels Christ. Schmidt (s. disse Ann. 1810. I B. S. 48). — Ei ubeqvem.
14. — — afviist.
15. Gravers Baadsgaard Møller, fød 1789 i Sønder-Drum i Viborg Amt. — Beqvem.
16. Carl Gottlieb Aggerup. En Søn af afg. Provst Aggerup i Schullebø, fød 1793. — Beqvem.

Den 27 Jan.

17. Axel Herman Jantzen. En Søn af afg. Sognedegn Jantzen i Espe ved Odense, fød 1786. — Beqvem.
18. Christ. Møller, Søn af en Bonde i Rierbye ved Randers; fød 1786. — Ei ubeqvem.
19. — — afvilst.
20. Pet. Dav. la Cour. En Søn af Cancellieraad og Postmester la Cour i Randers, fød 1788. — Beqvem.

Den 29 Jan.

21. Wilh. Marckmann. En Søn af Degnen Marckmann, fød 1788 i Vester-Mariæ Sogn paa Bornholm. — Beqvem.
22. Jens Jørgensen Walløe. En Søn af N. J. Walløe, Borger i Ringsted, fød 1790. — Beqvem.
23. Anders Børgensen. En Søn af Bogn Nielsen i Thyrsled Bye, Weile Amt, fød 1791. — Beqvem.
24. — — afvilst.
25. Pet. Hofod Bohn. En Søn af Graver Bohn i Kiøbenhavn, fød 1793. — Beqvem.

B. Practisk Prove.

a. Candidati juris.

Den 8 Febr.

1. Heint. Møller (Exam. theor. d. 17 Junii 1808 Haud illaud.) — Haud illaudabilis.
2. Laurent. Fosb (Exam. theor. d. 6 April 1810 Laudab.) — Haud illaudabilis.
3. Carl Wilhelm Borch (Exam. theor. d. 4 Oct. 1811 Laudab.) — Laudabilis.
4. Joach. Fred. Schouw (Exam. theor. d. 4 Oct. 1811 Laudab.) — Laudabilis.
5. Wilh. Conr. Lorentz (Exam. theor. d. 5 Oct 1811 Laudab.) — Laudabilis.
6. Abrah. Borch Stenersen (Exam. theor. d. 8 Oct. 1811 Laudab.) — Laudabilis.
7. Jesp. Pet. With (Exam. theor. d. 10 Jan. 1812 Laudab.) — Laudabilis.
8. Nicol. Møller (Exam. theor. d. 11 Jan. 1812 Laudab.) — Laudabilis.
9. Johan. Frederik Carøe (Exam. theor. d. 13 Jan. 1812 Haud illaud.) — Laudabilis.
10. Math. Michel Hastrup (Exam. theor. d. 15 Jan. 1812 Laudab.) — Haud illaudabilis.

11. Pet. Benj. Hammerich (Exam. theor. d. 17 Jan. 1812 Laudab.) — Non contemnendus.
12. Jesø Fæster (Exam. theor. d. 15 Jun. 1811 Laudab.) — Haud illaudabilis.
13. Ove Ferd. Frisch — Haud illaudabilis.

Herved maa endnu anføres:

14. Lieut. Thom. Sommer Norman, Candidat fra 19 Oct. 1808, som det ved allernaad. Resolut. af 29 Oct. 1811 blev tilsladt at aflægge den juridisk-practiske Prøve i Norge saaledes, at han under Amtmand, Conferensraad Sommerhielms Opsyn skulde udarbejde de Opgaver, som tilstilledes ham af det juridiske Facultet, og de forfærdigede Udarbejdelser derefter sendes Facultetet til Bedømmelse og Characters Bestemmelse. Da dette var skeet, blev ham af Facultetet tilkiendt Characteren — Haud illaudab.

b. Examinati juris.

1. Joh. Henr. Hein. — Temmelig vel.
2. afvist.
3. Ein. M. S. Mangel. — Vel.
4. Ove Chr. Dahlstrøm. — Vel.

5. Carl Gottl. Aggerup. — Temmelig vel.
6. Wilhelm Marckmann. — Temmelig vel.
7. afviist.
8. afviist.
9. afviist.
10. Søren Sørensen (Exam. theor. d. 19 Jun. 1811 Beqvem) — Vel.
11. Søren Nielsen (Exam. theoret. den 28 Jun. 1811 Ei ubeqvem) — Temmelig vel.
12. Andr. Trap — Temmelig vel.
13. Axel Hermann Jantzen — Temmelig vel.

Den 10 Febr.

14. Hans Schade Ost — Temmelig vel.
15. Jos. Ant. L. Schiøtz — Temmelig vel.
16. Niels Wolff — Temmelig vel.
17. Pet. Dau. la Cour — Temmelig vel.
18. Pet. Kofod Bohn — Temmelig vel.
19. afviist.
20. Benjam. Wolff (Exam. theoret. d. 13 Apr. 1811. Beqvem) — Temmelig vel.
21. Hans Lund (Exam. theoret. d. 19 Jun. 1811. Beqvem) — Temmelig vel.

22. Anders Wogensen — Temmelig vel.

23. afviist.

3. Medicinſſe Embeds Examen

Den 30 Jan.

1. Jens Granbech Døderlein, fød i Christia-
nia 1787, blev Student 1804 — Lau-
dabilis.

Den 3 Febr.

2. Frank Gebhard Howitz, fød i Kiøbenh.
1789, blev Student 1807 — Laudabilis.

Den 5 Martz.

3. Jac. Vilh. Bloch, fød i Kiøbenh. 1789,
blev Student 1806 — Laudabilis.
-

II. Presbeviisninger og Befordringer.

Den 28 Januar er Kongelig Historiograph
og Medlem af Directionen for Universiteterne
og de lærde Skoler, Conferentsraad Ove Mal-
ling, Storkors af Dannebrog, udnævnt til Ge-
heime-Conferentsraad.

D. 28 Jan. er Etatsraad Professor juris, Dr. J. F. W. Schlegel, Ridder af Dannebrog, udnævnt til Conferentsraad.

D. 24 Febr. er Secretær ved det Kongelige Bibliothek og hidtilværende Adjunct ved Universitetet i Kiøbenhavn, Mag. Erich Christian Berlauff, beskikket til Professor ved benævnte Universitet, for især at foredrage den nordiske Historie og Oldsager.

III. Høitideligheder.

Tirsdagen d. 4 Febr. blev Hs. Majestæt Kongens Fødselsdag høitideligholdt paa Universitetet ved en latinſk Tale.

Til Høitiden var indbudet ved et Program af Professor B. Thorlacius, som havde til Gienstand: Carl Abbeds, den store norske Kong Sverres Historiographs Levet og Fortienester *). Talen, som holdtes i Regentſkirken af Universitetets p. t. Rector, Dr. Prof. Ridder Hornemann, handlede om et fast og standhaftigt Mod som et udmærket Træk i Kongens ophøiede Character.

*) Af dette Program findes i nærværende Hæfte et Udtog under Rubriken: Heiligheds-Skrifter.

Ved Talens Slutning bleve de Studerendes Navne bekiendtgjorte, som vedkommende Censurer havde tilkiendt Præmier for Besvarelser af de i Maret 1811 udsatte Priisopgaver, hvorhos Censurerne over de indsendte Afhandlinger oplæstes.

Over det i Lovkyndigheden fremsatte Spørgsmaal:

”om og hvorvidt stridende Parter saavel efter almindelige Lovgivnings-Grundsætninger som efter den romerske og især den fædrelandske Rets Forskrifter ere forpligtede til at udlevere hinanden Documenter,“

var kun een paa Latin forfattet Afhandling indkommen. Det juridiske Facultets Dom derover var følgende:

Ordini jureconsultorum oblata est una modo commentatio, pertractans quæstionem de editione instrumentorum pristino anno propositam, tessera, ”*juvenile opus nonum premendum in annum,*“ insignita.

Quamquam illa argumento difficili non ab omni parte satisfecerit, placuit tamen lucidus ordo sermonisque puritas et perspicuitas, maturumque auctoris judicium cum varia lectione conjunctum; hinc præmium ipsi decernere

non dubitavimus, ut hoc scilicet auctori sit incitamentum ad Themidis sacra eo intentius colendum.

Schlegel. Hurtigkarl. Brorson. Bornemann.

Ved Seddelens Aabning^o befandtes Forfatteren at være Candid. juris (nu Secretair i Høiestret) Christian Rothe *).

Over den medicinske Opgave

"at samle de Jagttagelser, som man har angaaende Krugtmoderens Exstirpation, med Bedømmelse om denne Operations Nytte og Maaden, hvorpaa den skal foretages, „

var indkommet eet Forsøg, skrevet paa Latin. Det medicinske Facultets Censur derover var saaledes affattet:

De medico themate, "quod anno superiore propositum erat, nempe: "colligere observationes, quæ exstant de uteri exstirpatione, adjecto judicio de hujus operationis instituendæ methodo,, unica nobis oblata est commentatio, eaqve latino idiomate conscripta. Hujus tessera est:

Ἰατρος γὰρ ἀνὴρ πολλῶν ἀνταξίος ἄλλων.

*) Dimitteret fra det Schouboeske Institut 1807.

Commendat se auctor hujus speciminis solida argumenti cognitione et laudabili lectionis copia, nec non sano rectoque judicio. Ex artis enim thesauro præcipuas, quæ ad quæstionem spectant, observationes solerter collegit, easdemque e ratione temporum dilucide tradidit, atque pretium extirpationis uteri, duce aliorum experientia, rite æstimavit. Minus prospere auctori successit ipsius extirpationis descriptio, quippe quæ justo brevior evasit, ideoque nec omnia momenta comprehendit, nec singula accurate compensat.

Nihilominus tamen præmium ei tribuendum esse existimamus.

Bang. Saxtorph. Mynster. Skjelderup. Herholdt.

Forsatterens Navn blev ikke bekiendtgjort, efterdi det ved Seddelens foregaaende Aabning af Universitetsdirectionen var befundet, at han deels allerede stod i offentlig Embede, deels ikke var dette Universitets Medborger, hvorfor han efter den bestaaende Indretning ei kunde ansees berettiget til at concurrere.

Til Besvarelse af den mathematiske Opgave:

"at forklare den astronomiske Parallaxis og dens forskellige Arter og Egenskaber, saavel som den vigtigste Nytte af samme,"

bare infomne tvende Afhandlinger. Vedfommen-
de Censurers Dom over disse led saaledes:

Propositum anno superiore thema mathe-
maticum pertractantes duas accepimus commen-
tationes, quarum quidem altera inscripto no-
tata symbolo: *Juvat ire per alta sidera etc.*,
doctrinam de Parallaxi astronomica ita tradit,
ut eandem præmio dignam censere non dubi-
tarem, nisi obtigisset altera, fabulæ insigni-
ta loco: Naanen er til en Stjerne &c. Erasm.
Montan., quæ auctorem prodit subacti ingenii
atque in arte analytica versatissimum, plenius
etiam rem absolvit, curate diligenterque ela-
borata.

Qvare hoc illi palmam, nostro quidem ju-
dicio, præripit, salva tamen illius auctori de-
bita nec reticenda laude; licet is secundo hoc
loco nominari detrectans, involucrum, quod
nomen ipsius condit, aperiendum noluerit.

Bugge.

Woldike.

Wolff.

Ved Seddelens Aabning befandtes Forf. at
være Studios. N. F. B. Schiern *).

*) Dimitteret fra Odense Cathedralsskole 1806. Vand,
ogsaa i Aaret 1811 Prisen for den mathematiske
Opgave. S. disse Ann. 1811. 1 B. S. 76.

Til Besvarelse af det historiske Spørgsmaal:

"at udvikle, hvilken og hvor megen Indflydelse Flaadens og Søevæsenets Tilstand har haft paa Danmarks Magt og paa dets Anseelse hos Fremmede, indtil Freden til Frederiksberg 1720,"

var eet Forsøg indkommet, affattet paa Dansk. Censorerne's Dom derover lød saaledes:

Qvæstionem in historia anno superiori propositam:

"Explicetur, quid quantumque ponderis potentiae et apud exteros existimationi danicæ gentis danicique nominis per varias temporum vicissitudines usque ad pacem Fredericoburgensem, 1720, addiderit classis rei que navalis status."

unus commilitonum nostrorum solve aggressus est commentatione, quam vernacula lingua elaboratam hac insignivit epigraphe:

Lubrici sunt fortunæ gressus.

Auctor ut in adhibendis præcipuis, quæ ad consilium facerent, præsidiis, et ampliorem eorundem, quatenus libris impressis continentur, cognitionem et gnavam probavit assiduitatem, ita in rebus præparandis, disponendis, ad propositum conferendis apteque ornandis ea arte eoque usus est iudicio, ut, quanquam sint quæ

vel resecari vel limari vellemus, scriptorumque auctoritatem, in commentationibus historicis nunquam negligendam, fere ubique desideraverimus, specimini, quod nobis oblatum est, justo titulo præmium decernamus.

N. Kall. Engelstoft.

Ved Seddelens Åbning befandtes Forfatteren at være Studios. Hans Peter Thriege*).

Over det i Æsthetiken fremsatte Spørgsmaal:

”I hvad Forhold staae Digte, og Tale, kunsten til hinanden? hvilke ere deres Grændser, deres Liighed og Forskiellighed, og hvilke Regler har Taleren at iagttage i Henseende til Digternes Brug?..

var indkommen een Afhandling, om hvilken vedkommende Censurers Dom var følgende:

Thema in Æstheticis anno superiore propositum: ”de nexu inter artem poeticam et oratoriam, deque regulis illius in hac usu,, explicare unus aggressus est auctor, qui sententiam ex Quinciliano suæ commentationi inscripsit.

D 2

*) Dimitt. fra Roeskilde Skole 1809.

Duo priora hujus disquisitionis capita, quæ naturam mutuamque rationem utriusque artis exponunt, multa habent pulcre, et, (si nonnullam in quibusdam notionibus fluctuationem, nimiam in aliis assertis confidentiam demas,) recte commodeque observata, quæ auctoris ingenium et stilum haud parum commendant. In ultima parte opusculi, quæ regulas de poeticæ dotis in oratore usu sistit, minus satisfacit commentator, in his quippe res sui satis judicii, nec præcepta idoneis exemplis, ut par erat, illustrans.

Verum cum hæcce commentatio auctorem satis peritum et meliora in hoc genere præstaturum videatur promittere, cumque concertatorem habuerit neminem, præmium ei adjudicandum censemus.

B. Thorlacius. Ewerdrup. A. Dehlenschläger.

Med Seddelens Aabning befandtes Forfatteren at være Studiosus Bernh. Sev. Ingemann *), Alumnus paa Walchendorphs Collegium.

Oversat af Theologien, Philosophien og Phi-

*) Dimitt. fra Slagelse Skole 1806.

Iologien *) udsatte Spørgsmaale vare ingen Afhandlinger indløbne.

*) De i disse Discipliner udsatte Priisopgaver vare:

I Theologien.

Efterat have forklaret Oprindelsen til og Beskaffenheden af den typologiske Fortolkningsmaade af det gamle Testamente, vises det og med Exempler oplyses, om og hvorvidt den i vore Tider, uden Skade for den sande grammatiske Fortolkning, kan beholdes og anbefales.

I Philosophien.

Alt forklare Overtroens Aarsager, saavel de indvortes som de udvortes, og det saaledes, at det tillige indses, hvorfor hverken Tærdom, ihvor udbredt den end maatte være, ei heller Philosophien selv betrygger mod denne Sindssygdом.

I Philologien.

Efterat have med Critik og Skionsomhed gienemlæst Plauti og Terentii Comœdier, udvikle man den comiske Kunsts Beskaffenhed hos Rømerne, især saaledes, at det oplyses, hvad der hos begge disse Skribenter er egent for det romerske Theater, og hvad der er taget af Grækerne dramatiske Kunst.

De for Aaret 1812 ifølge allerhøieste Resolution af 22 Jan. d. A. udsatte Priisopgaver ere følgende:

I. I Theologien.

Expositis præcipuis momentis historiæ litis inter veteres philosophos de finibus bonorum eiusdemque origine, ostendatur, quid valeat doctrina christiana de naturæ humanæ dignitate et præstantia ad hanc litem dirimendam.

Efterat have fremsat Hovedpuncterne i Historien af de gamle Philosophers Strid om det høieste Gode og sammes Oprindelse, at vise, hvad den christelige Lære om den menneskelige Naturs Værdighed og Uperlighed kan bidrage til denne Strids Afgjørelse.

2. I Jurisprudentien.

Qvænam argumenta maxime commendant Jurisconsulto danico legum antiquarum patriarum studium, et quomodo iis optime occurritur, qui harum legum usu interpreti codicis Christianei abstinendum esse contendunt? et qvanam denique ratione hoc studium institendum est, ut sit maxime fructuosum atque fini proposito ab omni parte respondeat?

Al hvilke Grunde er de gamle fædrelandske Lovers Studium især at anbefale den danske Lovkyndige, og paa hvad Maade giendrives bedst de, som paaståae, at Fortolkeren af Christian den 5tes Lovbog maa afholde sig fra at benytte dem? og hvorledes bør endelig dette Studium indrettes, for at det kan vorde saa frugtbart som mueligt, og i enhver Henseende svare til Diemedet?

3. I Medicinen.

Historia pharmaceutica et therapeutica hydrargyri, tanquam remedii antivenerei, explicetur.

At fremsætte den pharmaceutiske og therapeutiske Historie af Qvægsølv, som antivenerisk Lægemiddel.

4. I Philosophien.

Num in philosophia theoretica dantur principia synthetica, quorum veritas per se patet, et unde eruenda?

Gives der i Philosophien synthetiske Grundsatninger, hvis Sandhed er indlysende ved sig selv, og hvoraf maae de da udledes.

5. I Mathematiken.

Quibusnam artificiiis angulum quemcunque

rectilineum hinc inde ab antiquiore ævo trise-
candum docuere Geometræ?

Bed hvilke Midler have Geometrerne fra
ældre Tider af lært at dele enhver retliniet Vin-
kel i tre lige store Dele?

6. I Historien.

Constitutis præcipuis monumentorum clas-
sibus, quibus historia mediæ ætatis continetur,
recte expendatur singularum indoles, eadem-
que commodis exemplis illustretur.

At angive de fornemste Arter af Kilderne
for Middelalderens Historie, rigtigen at bestemme
enhver Arts Beskaffenhed, og oplyse samme med
passende Exempler.

7. I Philologien.

Illustretur ex Apollodoro, Hygino ceteris-
que, quos habemus, fontibus mythorum cyclus,
qui carminibus Heraclearum nomine incriptis
tractabatur.

At Apollodorus, Hyginus og andre Kilder,
som have, at oplyse den Cyklus af Myther,
som behandlede i de Digte, som kaldtes He-
racleæ.

8. I Æsthetiken.

At udvikle af Sagens Natur, saavel som af

ældre og nyere Skribenter, den philosophiske
Dialogs Bæsen og Egenheder.

IV. L e g a t e r.

Fundaz for det Buchwaldske Legat.

(Af Universitetets Copiebog).

§. I.

I den hellige Trefoldigheds Navn gøres her
ved bekiendt til almindelig Efterretning, at nu
sal. Hr. Baltzer Johan von Buchwaldt *),
Prof. Med. her ved Universitetet, Decanus Colle-
gii og Facultatis medicæ, Medlem i Videnskaber-
nes Selskab, samt Statsraad ic., af en høipriselig
Gavmildhed har i levende Live med Istemmelse og
Samtykke af hans da levende høiædle og velbaarne
Frue Johanne Dorothea Holst skienket og
legeret til Hielp og Opmuntring for Studiosis Me-
dicinæ 4000 Rdl., skriver fire tusinde Rigs-
daler, ved Testamente af 17 Januari 1763, efter
forhen erholdte allernaadigste Facultas testandi af
24 Sept. 1762, da Testamentets 3die Articul,
som denne Sag allene vedkommer, udtrykker med
efterstaaende originale Ord:

*) Døde 1763. Om ham jvf. disse Ann. 1811. 2 B.
S. 188 f.

"I Henseende til den anden ommeldte Post
 "saavelsom og til det Løfte, jeg haver giort min
 "naadigste Gud og Skabere, hvis store Forsyn og
 "Barmhiertighed jeg aldrig nok kan prise, ere vi
 "blevne eenige om, at af den hele Rente-Massa efter
 "vores dødelige Afgang maa tages 4000 Rd., skri-
 "ver fire tusinde Rigsdaler, som skal tiene fattige
 "og stikkelige Studiosis Medicinæ her ved Universi-
 "tetet deels til Underholdning deels og efter Be-
 "sindende til et Reise-Stipendium, hvorimod de
 "mig, Statsraad Buchwaldt, Paarørende ingen
 "videre Paastand om Arv i denne vores fælleds
 "Boe i nogen Maade maa foretage sig; dog skal
 "det være den længstlevende tilladt at skænke efter
 "sin Død 2 à 3 Aars Renter af ovenmældte Capi-
 "tal til een eller anden af sine Domestiquer, men
 "ei længere end i 3 Aar, da dette Legatum skal
 "henhøre under Rector Magnificus og de 2de Se-
 "niorum Facultatis medicæ Ephorie og curam
 "hvorom herefter en Foundation skal forfattes..

§. 2.

Saasom nu den høiberømte Testator ikke selv,
 førend han blev anfaldet af en langvarig og tilsidst
 dødelig Svaghed, havde efterladt sin yderligere
 Villie om dette Legati Indretning ved en ordent-
 lig Fundak, men paa hans Sygeseng af en særde-
 les Tillid overdraget til mig, Archiater Carl

Jenseniuss, at fortsætte og videre i Pennen at udføre en ordenlig Fundation over dette Legatum med hosføiede mundtlige Declaration, at hans Hensigt fornemmelig gik der ud til, at dette Legati Renter skulle tillægges vel skikkede og haabefulde Candidater baade til Hielp her ved Academiet under deres Studeringer, som og til Understøttelse paa udenlands Reiser, og anmodede mig i Overeensstemmelse af dette principio at opsatte en Fundation i den Form, som jeg eragtede beqvemmest til den nyttigste Anvendelse af dette Legato *).

§. 3.

Efterat Frue Etatsraadinde Buchwaldt siden ved en salig Død er bortfaldet, og efter at hun havde i Kraft af Testamentet disponeret over 3 Aars Renter efter sin Død, og Legati Capital 1782 er udbetalt i Qvæstura academica, for det med andre Universitetets Midler og Capitaler at blive administreret og besørget paa muligst bedste Maade, saa have de 2de Herrer Seniores Facultatis medicæ, som de, der efter Testamentet tillige med Rectore Magnifico ere indsatte til Ephori og Curatores over Legatum og dets Uddelelse i Eftertiden, trædet tilsammen med mig, da vi ere blevene foreenede om følgende Artikler og Bestemmelser til denne Fundatss nærmere Forsatning.

*) Eftersætning mangler.

§. 4.

De, som maae antages til at nyde Frugterne af dette Legato, maa være danske eller norske fødte, have ordentlig studeret og aflagt den saa kaldte examen philosophicum, paa det man kan være saa meget vissere paa, at de kan giøre god Fremgang i Studio Medico, naar de ere bevandrede i andre Videnskaber. Dernæst maa de og i det mindste i eet Aar have lagt sig efter Medicinen og gjort Fremgang i de theoretiske Dele, saa at heraf følger, at ingen forud maa indskrives til dette Stipendium eller derpaa erholde noget Løste. Fattigdom maa vel efter Testators Død*) komme under Betragtning; men dog efter det, som den sal. Stifter yderligere har udladt sig med paa sin Sygeseng, maa det være under lige Vilkaar af Duelighed og udviist Gliid, som allene maa bestemme Valget. Af denne Aarsag blive de ei udelukte, som have andre academiske Stipendia, dog ei flere end tvende, være sig af Collegier, legatis eller beneficia mensæ Regiæ. Ligeledes maa og de beskikkede Candidati Medicinæ ved Friderichs Hospital, som de, der kan have megen Forhaabning for sig til at blive gode clinici i Tiden, komme med paa Valget, dog uden Præference, men under lige censura med de øvrige Competenter.

*) Viist nok en Skrivefeil for: Testators Drd.

§. 5.

De gangbare aarlige Renter af dette Legato, naar Valget er skeet af Ephoris, bliver til lige Andeel tillagte 2de Candidater, som for den Tid forbindes til at opholde sig her ved Akademiet, og beholde de det i 3 paafølgende Aar, men ei længere, at andre vel artede Subjecta ogsaa derved kan fremhjelpes. Dog overlades det til Ephoris, efter Grund og Anledning af Subjecter og Omstændigheder, allene at tildele de halve Renter i 3 Aar til en Candidat, og lade de andre halve Renter henstaae og opvoxe til 600 Rd., for at kunne give som en præmium diligentiae for en haabesuld Candidat til et Reifestipendium for 2 Aar, saa at han aarlig nyder 300 Rd., under Forpligtelse at opholde sig det sidste Aar ved det Academie, som Ephori opgive ham, hvor den beste Udgang findes til practiske Nosocomier. Og som alt nogle Renter ere oplagte siden Capitalens Udbetaling, saa eragter man det som en Pligt, til Stifterens værdige Ihukommelse at gjøre strax en Begyndelse med at udsætte et Reifestipendium, ved at lade de alt oplagte Renter, samt de halve aarlige, opvoxe til 600 Rd., for at udsætte til et Reifestipendium paa 2 Aar, saasnart Udgiften kan oversees og bestrides. Endvidere foretages det første Valg til 11 Decemb. 1785 af en Candidat, som fra den Tid oppebærer

Legati halve Renter her ved Akademiet i et triennio. I saadan Progression fremfares uforrykket for hele Eftertiden, hvad enten Ephori maatte finde for tjenligst at uddele Legati Renter til tvende i tre Aar her ved Akademiet, eller de halve Renter allene til en her paa Stedet, og lade de andre halve henstaae til Fremvæxt for et Reifestipendium. Men saavel de, som have nydt godt af dette Legato paa Reiser eller her ved Akademiet, maa indskrive deres skriftlige Revers i den Bog, som bør holdes af Ephoris over dette Legatum, og hvorudi Stipendiarii give deres Qvittering for det Oppebaarne, at de, efter den ædelmodige Stifters Hensigt med at bidrage til at Fædrelandet kunde forsynes med duelige Læger, vil vedblive den kliniske Medicin enten som Udøvere eller som Lærere; og ifald de i det mindste inden 10 Aar indgaae i nogen anden Wei eller Levebrød, da at tilbagebetale alt, hvad de have oppebaaret af denne Kilde, hvilket da kan henlægges til Legati Hovedstoel, eller forbeholdes som et Tilskud for Reifestipendium, saaledes som det forhen er bestemt.

§. 6.

Man slutter da denne i Korthed forfattede Foundation under Forventning af nærmere høifønelig Confirmation med det inderlige Ønske, at det i Tidernes vedblivende Følge maa geraade den høi-

fortiente Stifter til et varigt Efterminde, Fædre-
nelandet til Gavn, Videnskaberne til Forsfremmel-
se og haabefulde Candidater til Fremtids og
Opmuntring.

Kjøbenhavn d. 3 Junij 1785.

Kratzenstein. Kottbøll. Jensenius.

Denne Kundats blev under 2 Aug. 1785 af Consistorio
indsendt til Cancelliet, for at fremlægges til aller-
naadigst Confirmation.

V. Fortegnelse over dem, som Commu-
nitets Stipendiet i Aaret 1811 er
tillagt.

Abøe, N. M., dimitteret fra Aarhus Skole.

Astehoug, H., Privatist fra Norge.

Bredsdorf, J. H., fra Nykøbing Skole.

Bruun, S. W., fra Aarhus.

Bruun, J. C., Privatist fra Kjøbenhavn.

Brücker, G., fra Kjøbenhavns Cathedralsskole.

Carstensen, C. B., fra Herlufsholms Sk.

Christiansen, J. K., fra Husum.

Clausen, C. M., fra Herlufsholms Sk.

Clod, J. G., fra Odense Sk.

Colding, P., fra Christiania Sk.

Dahl, L. J., fra Randers Sk.

Erichsen, W. A., fra Kjøbenhavns Skole.

Estrup, C., fra Randers Sk.

Find, J. E., fra Slagelse Sk.
 Fogtman, N., fra Ribe Sk.
 Friderichsen, M., Privatist fra Kjøbenhavn.
 Friman, C. H., fra Bergens Sk.
 Hansen, A. S., fra Aalborg Sk.
 Helm, H. B., fra Odense Sk.
 Holck, S. H., fra Herlufsholms Sk.
 Holm, H. S., fra Nyborgs Sk.
 Hobolt, H. H., fra Ribe Sk.
 Jacobsen, H. J., Privatist fra Kjøbenhavn.
 Jørgensen, P. L., fra Aarhus Sk.
 Kamstrup, H., fra Bergens Sk.
 Krüger, C. F., fra Schouboes Institut i Kjø-
 benhavn.

Lassen, A. P., fra Christiania Sk.
 Lund, J. A., fra Slagelse Sk.
 Lind, G., fra Friderichsborg Sk.
 Müller, J. E., fra Randers Sk.
 Møller, U. W., fra Trondhjem Sk.
 Møller, H. H. N., fra Horsens Sk.
 Ottesen, D., fra Christiania Sk.
 Praem, H. J., fra Aalborg Sk.
 Raaskov, H., fra Eolding Sk.
 Rosen, D., fra Nykjøbing Sk.
 Rudelbach, A. G., fra Kjøbenhavns Sk.
 Røder, N. D., fra Herlufsholms Sk.
 Salicath, P. G. H. L., fra Friderichsborgs Sk.
 Salicath, F., fra samme Skole.

Schultz, H. C., fra Golding Skole.

Schmidt, J., fra Bergens Sk.

Stephensen, J., fra Helsingør Sk.

Stybe, P. D., fra Nykjøbing Sk.

Wahl, O., fra Trondhjems Sk.

Wittusen, H. C., fra Slagelse Sk.

Wulf, A. N., fra Næstilde Sk.

VI. Fortsatte Efterretninger om det Moltkeske, Universitetet tilhørende de, Naturaliecabinet.

I disse Annalers forrige Aargang 1 B. S. 78 ff. er det berettet, hvad i Henseende til det Moltkeske, Universitet tilhørende, Naturaliecabinet i Aaret 1810 var foranstaltet, ved hvilken ny betydelig Oposfrelse Hs. Excellence, Geheime-Conferensraad Greve og Ordenscantøler J. G. Moltke havde gjort sig fortient af det naturhistoriske Studium ved Universitetet, og hvad Hs. Majestæt i denne Anledning havde behaget, under 9 Febr. 1811 allernaadigst at resolve.

Medens der lagdes Haand paa Affattelsen af et fuldstændigt Catalog over den hele Nationalsamling, erholdt denne fra samme Belgiersers Haand en ny, saare vigtig, Forøgelse. Hs. Excellence, Ordenscantøleren, underrettet om, at Cabinettet endnu manglede Forskielligt, især til Mineralogien

Universitet og Skole-Annaler 1812. 1 B. C

henhørende, skænkede end videre til Universitetet tre andre Samlinger, som han havde tilforhandlet sig, den eene af Professor Schumacher, den anden af Professor Wad, den tredje af Bergmester Münster, tilsammen for 13500 Rd. Ved denne, af Hs. Majestæt med allernaadigst Velbehag modtagne, nye Gave til Universitetets Naturaliecabinet blev den alt tilstædeværende Mineralsamling i væsentlige Henseender completeret. Ved Aarets Udgang vare af de forskjellige Mineralsamlinger, som det Moltkeske Museum nu indbefattede, af Professor Wad bragte i systematisk Orden, numererede, videnskabelig bestemte og kortelig beskrevne 6089 Nummere, der udgiøre af den første eller Jordclassen de fem Slægter: Diamant, Zirkon, Kiesel, Leer og Talc. Ligeledes var af Professor Rathke begyndt det befalede Catalog, for saavidt Cabinetts zoologiske Afdeling angaaer, og den første Deel, indeholdende de i Samlingen værende Zoophyter, i systematisk Orden, efter den nyeste af Gmelin besørgede Udgave af det Linnæiske System, var færdig, da Professoren blev tillagt allernaadigst Befaling, at foretage en Reise til Norge.

Forelæsninger til naturhistoriske Kundskabs almindeligere Udbredelse, saavel mineralogiske som zoologiske, ere i begge Semestrene af det academiske Aar 1810 — 1811 blevne holdte ved

Naturaliecabinettet. Opsynet med Cabinetts zoologiske Afdeling i Professor Rathke's Graværelse har Professor Schumacher efter Directionens Anmodning paataget sig.

De 11000 Rd., som ifølge den i forrige Aar foretagne Taxation vare af Geheimeconferensraad Grev Moltke under 28 Jan. 1811 til Directionen indbetalte, og som Hs. Majestæt Kongen ved allernaadigst Resolution af 9 Febr. s. A. bestemte til en uroffelig Fond, hvis Renter skulle anvendes til Gavn for det naturhistoriske Studium ved Universitetet, ere giorte frugtbringende i Depositocassen. De 200 Rd., som Hs. Excellence Ordenscantsleren efter Gavebrevets §. 4 i Aaret 1811 har indbetalt til Naturaliecabinettets Forøgelse, ere, for i sin Tid til dette Diemeed at anvendes, i særskilt Sum og under særskilt Conto ved Universitetet udsatte tilligemed de til samme Diemeed i Aaret 1810 indbetalte 300 Rd., og gøres imidlertid frugtbringende. De i Gavebrevets §. 5. omtalte 200 Rd. aarlig ere for Aaret 1811 modtagne og anvendte efter Bestemmelsen.

Endelig har Directionen benyttet en Leilighed, som tilbød sig, til at forskaffe Naturaliecabinettet en liden Samling af 46 Stykker Petrefacta og Dyreknotter, som havde tilhørt afg. Stadsphys.

licus Dr. Scheel, og som hans Enke vilde overlade for den af ham optegnede Indføbspriis.

VII. *Rei lig h e d s s k r i f t e r.*

Om Carl Jonsen, den norske Kong
Sverrers Historiograph; af Profes-
sor B. Thoriaciuss. Kiøbenh. 1812.
3 S. fol.

Denne paa Latin skrevne Afhandling er egent-
lig udgivet i Form af et Indbydelseskrift til Uni-
versitetshøitideligheden d. 4 Febr. d. A. i Aaled-
ning af Hs. Maj. Kongens Fødselsdag *). Me-
dens Forf. overlod sig til Tanken om, hvad Vi-
denskaberne ogsaa i det forløbne Aar havde Kongen
Frederiks Omhu og Velvillie at takke for, og
hvad Aarbøgerne i sin Tid ville fortælle om den
nye Sverrers Høidaad, der bød et Tempel til Mu-
sernes Tieneste at reise sig paa Norges Fielde,
troede han det passende at fornøje Erindringen
om den store norske Konges, Sverrers, Historio-
graph, Carl Jonsen (Carolus Jonæ), og om
ham at samle de hist og her adspredte Efterretnin-
ger, der dog i det Hele ere meget ufuldstændige.
Sturlunga-Eaga, Annales Island., Flateyens. og

*) See ovenfor S. 45.

Regii, og Sverrers Saga vare Forfs. fornemmeste Kilder, hvorhos han ogsaa har benyttet Torfæus, Finnus Johannæus, Suhm og andre.

Naar Carl Jonsen er født, findes ingensteds angivet; men han blev i sin Ungdom opdraget i Klosteret Thingøre i Island's Nordre-Fierding. I sine Studeringer synes han især at have nydt Abbedens der paa Stedet, Asgrims eller Arngrims Veiledning, som Historiefriverne berømme for hans udbredte Lærdom, og som Ole Tryggvesens Biographer tilstaae, at de skyldte meget. Asgrim døde efter Annal. Island. Reg. *) 1161. Det traf sig desuden saa heldig, at til samme Tid Klosteret i Thingøre eiede tvende Munke, Gunnlog og Oddur, som have gjort sig høistfortiente af Oluf Tryggvesens Historie; og det er ikke at tvivle paa, at jo disse tre Mænd have ved gjensidig Kappelyst opmuntret hinanden til desto ivrigere at dyrke Videnskaberne og udmærke sig paa Historiefriverens Bane. Vor Carl, som overgik de øvrige i Alder, Vid og Lærdom, blev i Aaret 1169 **) anseet værdig til den ved Asgrims Død ledigblevne Formands Plads; han valgtes og indviedes til Asgrims Ef-

*) Hos Langebef i Script. Rer. Dan. III. p. 60.

**) Saaledes Script. Reg. D. III. p. 62. og Annal. Island. p. 74 (i N. Kalls Udgave 4.).

terfølger som Abbed, og er derefter bestandig bleven kaldet med det Navn: Carl Abbed.

I Aaret 1181 frasagde han sig sit Embede som Abbed, og indtraadde igien i sin forrige Stilling som simpel Munk. Aarsagen omtaler Historien ikke; men Gruunden var formodentlig enten svageligt Helbred eller det islandske Kirkevæsens urolige og forvirrede Tilstand paa den Tid. Efter en fire Aars Forlob synes Sverrers Lykke i Norge at have foranlediget Carl til, i Aaret 1185 at begive sig til hans Hof. Denne Reise beskrives udforligen i Sturlunga Saga. Sverrer, der snart mærkede, hvortil Carl kunde bruges, gjorde ham til sin Historiograph. Men da der ere forskellige Meninger om den Andeel, han har havt i at forfatte Sverrers Saga, maa man høre, hvad hans Historie selv derom beretter.

De to bedste Codices af Sverrers Historie ere: No. 325 i 4to i den Arnæmagnæanske Samling, og den saakaldte Cod. Flateyens. i det Kongl. Bibliothek. I den første og i tre andre Haandskrifter af samme Samling findes en Fortale, der melder saaledes: "Her begynder en Fortælling om Begivenheder, som have tildraget sig for ikke lang Tid siden og mens de kunne mindes, som have meddeelt de mundtlige Beretninger, hvorefter Mærværende er optegnet; nemlig Historien om Kong Sverrer, Søn af Kong Sigurd, Søn af Harald.

Den første Deel af Bærket er udfærdiget af den Bog, som Carl Abbed, Jons Søn, først affattede i Kong Sverrers egen Overværelse og efter hans umiddelbare Meddelelse; hvilken Beretning fortæller i Korthed om nogle af hans Feldtslage; men imod Bogens Slutning voxer hans Magt saaledes, at just denne Tilvæxt lader formode vigtigere Ting; hvorfor man har kaldet denne Deel af Bærket *Gryla* (et Skrækbillede). For den øvrige Deel af Bærket ligge de Forfattere til Grund, der, selv samtidige, have berettet det, hvortil de have været Dievidner. Nogle af disse have fulgt Kong Sverrers Fæner og med ham bivaanet Feldtslage. Der ere ogsaa Begivenheder, hvorom der strax paa Stedet ere blevne affattede autentiske Beretninger, i hvilke siden ingen Forandring skulde være muelig." I Cod. Flat. indledes Historien saaledes: "Her begynder en Fortælling om de Begivenheder, som have tildraget sig i de Mænds egen Levetid, af hvilke denne Bog først er sammensat; hvilken Bog skriftligen blev affattet af Carl Abbed, Jons Søn, aldeles med Kong Sverrers Vidende og Billie, og saaledes som han selv dikterede i Pennen Stof og Ord. Det er derfor ikke et ligegyldigt Spørgsmaal, om denne Historie, der støtter sig paa en saa urygkelig Hiemmel, skal ansees for meest troværdig, eller og

de Fortællinger, der have deres Oprindelse fra forskellige Forfattere, og som alene berette, hvad de have hørt af andre, hvilke man dog derfor ikke ligesom bør nægte Tiltroe. . . . I den første Deel af Kong Sverrers Historie omtales nogle af hans Geldslage; men som Barket rykker frem, sees hans Magt at tiltage, saa at den kan siges at bebude de større Ting, som efter det guddommelige Raad skiden hændtes ham. Den første Part deraf kaldte man derfor Gryla, med Hensyn til, at, medens Sverrers Modstandere, Erling og dens Son Magnus, endnu havde Overhaand og vare understøttede af et stort og mægtigt Tilhæng, Sverrer stod derimod saa at sige blottet for Hielp og Forbindelser, ung, eene, og ubekiendt paa Jorden, og maatte kæmpe med de skrækkeligste Vanskeligheder.... Den anden Part af Bogen pleiede man at kalde den fuldfomne Styrke, da det er aabenbart, at Gud havde forlenet ham saadan Kraft, at han fuldkastede og tilintetgjorde ethvert forføreligt Partie, hvad enten det reiste sig med større eller ringere Magt. — I Henhold til disse tvende Haandskrifters Udsagn, synes man med Røie at kunne antage Følgende om Carl Abbed som Kong Sverrers Historiograph:

- a) Carl havde den Fortieneste af Sverrers Historie, at han var den første, som optegnede den skriftlig.

- b) Hvad Carl efter allerhaande Beretninger havde optegnet, det giennemgik Sverrer selv, rettede, forbedrede og forøgede det.
- c) Men ikkun den første Part af Værket, nemlig indtil Magnus Erlingsens Død 1184, har Carl til Forfatter. Det følgende Aars noget større Kiolighed synes at have givet Leilighed til dette fredelige Arbeide. Denne Afdeling af Værket kaldtes Gryla formedelst de skræffelige Banffeligheder, med hvilke Sverrer indtil den Tid havde havt at kæmpe; og den indbefattede omtrent den halve Deel af Historien, nemlig til Enden af det 96 Capitel.
- d) Den anden Part, som fortsætter Sverrers Historie indtil hans Død 1202, er paa samme Maade som Oluf Tryggvesens Historie (s. den Skalholt. Udg. 4. p. 2. Cap. 108) forfattet efter mundtlige Fortællinger, og af en ubekiendt Forfatter, men vistnok af samme Tidsalder, bragt i den Form, hvori den er kommen til os. Af den Helts udmærkede Tapperhed, hvis Bedrifter den beskrev, tillagde man den Navnet: den fuldfomne Styrke. I øvrigt, for at Læseren ogsaa skulde være overtydet om Udskriftens Nøiagtighed, tilføier C. Flat. Efterretning om, af hvilke Mænd den første, og derefter den anden, her

brugte, Copie ere tagne, med den Bemærkning:
 "saa at det, som her fortælles, aldeles ikke
 ved mundtlig Forplantelse i mindste Maade
 er blevet forvansket..

Omtrent i tvende Aar forblev Carl hos Sver-
 rer. Men i Aaret 1186 eller 1187 synes han at
 være reist tilbage til Island. Hvorfor han forlod
 Kongen, meldes ikke udtrykkeligen. Maaskee blev
 han i Anledning af de Rusningske Uroligheder fied
 af at være ved Hoffet i Tronhiem, hvilken Bye
 ogsaa selv under disse Uroligheder blev indtaget af
 Rusningernes Partie. Saa meget er vist, at han
 i Aaret 1187 igien modtog sin Post som Abbed i
 Klosteret Thingere, og tilbragte sin øvrige Levetid
 med gudelige og videnskabelige Syssler, til hvilke
 sidste ventelig ogsaa hørte en mere fuldendt Udar-
 beidelse af Sverrers Historie. Den lærde Ginnus
 Johannæus *) formoder, at Carl er Forfatter
 baade til mange Saga'r og til en meget gammel
 Genealogie, der er taget af en Pergaments-Codex,
 som indeholdt Sverrers Levetid.

Carl Abbeds særdeles Gudsfrugt tilskriver
 Sturlunga-Saga **) den Opmærksomhed, hvor-
 med han som Giest i sit Kloster modtog Gudmund,

*) Hist. eccl. Island. II. p. 646 not. IV. p. 124.

**) Lib. III. c. 36.

Are's Søn. Denne Gudmund havde i Narene
 1199 og 1200 draget om i Jøstands Vestre-Fier-
 ding, og gjort saa mange Mirakler, at han derved
 havde erhvervet sig en meget stor Anseelse. Da
 han ved sin Tilbagekomst til den nordlige Deel
 nærmede sig Klosteret Thingøre, blev ham med en
 meget høitidelig Procession modtaget af Carl Ab-
 bed og Munken Gunnlog under Jstemmelse af disse
 Ord: "Vir iste in populo suo mitissimus appa-
 ruit." Men denne Høiagtelse for Gudmund vare-
 de ikke ret længe. Thi aldrig saasnart var han i
 Naret 1203 bleven viet til Biskop i Holum, før
 han aflagde Masken og viiste sig ligesaa herskesyg,
 som han forhen havde teet sig mild og blid. Det
 er heel rimeligt, at baade Carl og Gunnlog med
 Kirckhed satte sig imod saadan hans Herskesyge.
 Oddur var allerede død i Naret 1200. Gunnlog
 foragtede siden selv, og lærte Sine at foragte den
 Bandstraale, som Biskop Gudmund slyngede mod
 den hele Geistlighed i Holums Stift. Hvad Carl
 Abbed under disse Uroligheder gjorde, derom melde
 Aarbøgerne intet bestemt. Men hans frie og dani-
 nede Aand, som udtaler sig i hele Sverrer's Histo-
 rie, lader formode, at han har anseet Biskoppens
 Overmod med billig Misshag og Foragt. "Nimi-
 rum, siger Forf., pectora literis bene præparata
 sub cæcæ imperiositatis arbitrium vocari nec
 amant nec sustinent." Aar 1207 nedlagde han

atter sit Embede som Abbed, paa Grund af Alderdom, og døde i Aaret 1212 eller 1213.

VIII. Blandede Efterretninger.

Med allerhøieste Rescript af 24 Marts d. A. har Hs. Majestæt allernaadigst tillagt Directionen for Universiteterne og de lærde Skoler Brugen af det Kongelige Seigl paa samme Maade, som dette er andre Collegier forundt.

Universitetsbibliothekets aarlige Indtægt, om trent 700 Rd. D. C., var under nærværende Tidsomstændigheder aldeles utilstrækkelig til dets Fornødenheder. Ikke engang Udgiften til Anskaffelse af de udkommende Continuationer af Værker kunde nu dermed bestrides. Under slige Omstændigheder behøvede dette for de academiske Studier saa vigtige Institut en overordentlig Hielp. Paa Directionens, ved Bibliothekcommissionens Andragende foranledigede, allerunderdanigst Forestilling har Hs. Majestæt under 20 Dec. 1811 allernaadigst bifaldt, at af Communitetets Indtægter i Species maae, for det første paa tre Aar, fra 1 Jan. 1811 at regne, til Bestridelse af Universitetsbibliothekets Udgifter udredes et overordentligt

Tilskud af 200 Rd. dansk-norsk Species-Courant
aarlig.

Regentsen havde hidtil kun haft Spildevandet fra det i Trinitatis Kirkes Præstebolig anbragte Springvand *). Mere passende maatte det synes, at dette Springvand forflyttedes til bemeldte Stif- telse, i hvilken hundrede Studerende og tre Fami- lier have Bolig, og som i paakommende Ildbrands Tilfælde ei bør være udsat for at lide Mangel paa Vand. Da nu for Tiden en betydelig Reparation behøvedes paa dette Springvand, saa blev det af det theologiske Facultet og Consistorium foreslaaet, at det ved Trinitatis Kirkes Præstebolig værende Springvand maatte afstaaes til Regentsen mod en Godtgørelse af 600 Rd. een Gang for alle til Kir- ken, og paa det Vilkaar, at Præsteboligen igjen fik Spildevandet, samt at Kirken fritoges fra alle derved foranledigede Omkostninger. Disse vare efter Overslag beregnede til 2225 Rd. 10 Sk. Ef- terat dette, hensigtsmæssigt befundne, Andragende var af Directionen allerunderdanigst forelagt, har H. S. Majestæt under 24 Febr. d. A. allernaadigst appro- beret Forslaget og derhos bifaldt, at Riisbesummen, 600 Rd., saavel som Omkostningerne ved Spring- vandets Forflyttelse, til Beløb efter Overslag

*) Jvfr. Prof. Mycrups Esterretninger om Regentsen
S. 11.

2225 Rd. 10 §., maae uddides af Communitetets Casse.

Efter foregaaende Brevbexling med Directionen for Universitetet og de lærde Skoler, har det Kongl. Danske Cancellie, i Anledning af et skeet Andragende, angaaende Synsforretninger over Universitetets Kirker fastsat følgende nærmere Bestemmelser:

1) Naar Amtsprovsten agter at holde Syn over en af Universitetets Kirker, bør Anmeldelse derom skee hos Consistorium 14 Dage, førend Synet holdes, hvorefter da i Consistorium maa træffes den Foranstaltning, at hvert Aars Rector, saasnart Anmeldelsen er kommen ham tilhænde, tilkiendegiver saadant for vedkommende Beneficiarii, saavel som for Inspectores Quæstura, forsaavidt de under Quæsturen inddragne Kirketiender angaaer.

2) Naar Syn er afholdt, bør Consistorium meddeles Udskrift af Synsforretningerne fra Amtsprovsten saa betimeligen, at det Paaankede endnu, medens Aarstiden tillader det, kan istandsættes. Fra Consistorium meddeles Udskriften til vedkommende Beneficiarius; men Udskriftsomkostningerne godtgøres fra Consistorium.

3) Da Resc. af 19 Nov. 1812 befaler, at Synsforretningerne skulle holdes i Junii Maaned,

saa, isald en Synsforretning ei er afholdt til rette Tid, besøier denne Omstændighed Kirke-Eieren til at giøre Indsigelse mod den ei til rette Tid afholdte Forretning.

4) Kirke-Eieren er berettiget til at holde Oversyn, fordi mueligen i Udsættelserne noget kunde være alt for vidt drevet; men da det er ønskeligt, at enhver Handling uden ufornodent Ophold kan bringes til Endelighed, saa maa Oversynet være afholdt inden een Maanedes Forløb, da i manglende Fald Kirke-Eieren er pligtig at holde sig Synsforretningen efterrettelig.

Om disse, Biskoppen over Siellands Stift af Cancelliet meddeelte, Bestemmelser er Consistorium fra Directionen bleven underrettet.

I Maret 1811 have taget theologisk Embedsexamen 29 (21 Laudab., 6 Haud illaud., 2 Non Contemn.); juridisk Embedsexamen, latinisk 33 (23 Laudab., 9 Haud illaud., 1 Non Contemn.); dansk 75 (59 Beqvem, 16 Ei ubeqvem); medicinsk Embedsexamen 2 (1 Haud illaud., 1 Non Contemn.); pharmaceutisk Exam. 20 (13 Laudab., 6 Haud illaud., 1 Non. Cont.).
